

پادآوری:

شمن بررسی وقف نامه گنجعلی خان زیگ، ابیاتی لز ابن حسام به لقریب که نشان دهنده حوزه وسیع خواستاران شمرلوس است که به فاصله‌ای اندک شهرت گرفته و به منولن لشید در گوش دیگری از هملکت پر زبان و لفظی نه که لذیش آمده است. در لین پادشاهی لشمار وقف نامه آمده و با صورت «دیوان» مصفح مقایسه شده است.

اشعار ابن حسام خوسفی در وقف نامه گنجعلی خان زیگ

وقف نامه‌ها از اسناد بسیار ارزشمند تاریخی است که با استفاده از آنها می‌توان بسیاری از جلوه‌های مختلف فرهنگی - اجتماعی و تاریخی را شناخت.

مرکز خراسان‌شناسی به همین منظور با تشکیل شورای وقف با شرکت اداره کل اوقاف و امور خیریه خراسان، دفتر موقوفات آستان قدس و تعدادی از مدیران گروههای مرکز و چند تن از استادان دانشگاه در صدد تهیه و استنساخ و تصحیح و تعلیق و بالاخره چاپ وقف نامه‌های خراسان، برآمده است. انتشار بیست وقف نامه خراسان پیش درآمد این کار است.

از جمله مسائلی که در این وقف نامه‌ها جلب توجه می‌کند، اشعار، لغات نادر و مبهم، اعلام تاریخی و جغرافیایی، اوزان و مقادیر، آیات و احادیث و... است. به عنوان مثال در وقف نامه گنجعلی خان زیگ، که به سال ۱۰۰۸ هجری قمری نوشته شده است، چند شعر از محمد بن حسام خوسفی آمده است که هم حوزه نفوذ شعر او را نشان می‌دهد و هم با استنساخ موارد مشابه می‌تواند در تصحیح دیوان مفید افتاد؛ بعلاوه با بررسی و

تحقیق بیشتر و دریافت موارد مشابه می‌توان دریافت که شعر شاعر چه تغییرات و تحولاتی در طی سالهای مختلف داشته است. برای روشن‌تر شدن مطلب، اشعار این وقف‌نامه را با صورتی که در دیوان محمد بن حسام - به تصحیح و اهتمام مرحوم احمدی برجندی و فاضل محترم محمد تقی سالک - آمده است به صورت مقایسه‌ای در ذیل می‌آوریم:

ای کرمت بسید و بسی متها
در گذر از هرچه تو دانی و من

(دیوان، بیت ۷۸)

اوی نعمت پی حد و بسی انتها
ای کرمت بسی حد و بسی انتها

(وقف‌نامه)

قبه این گلشن نیلی حصار ضابطه حکم تو دارد بپا

(دیوان، بیت ۷)

روضه این گبد خضرای جرخ رابطه حکم دارد بپا

(وقف‌نامه)

طارم شش روزه هفت آشکوه بزر زیر خاک تو کردی بنا

(دیوان، بیت ۱۳)

گبد شش روضه هفت آشکوه بزر زیر خاک تو کردی بنا

(وقف‌نامه)

هر یکی اند پی کار دگر بستنده فرمان و تو فرمان روا

(دیوان، بیت ۱۵)

هر که در این روضه و این گبdest است بستنده فرمان و تو فرمان روا

(وقف‌نامه)

پادشها از در چون توکریم دست تبی باز نگردد گدا

(دیران، بیت ۸۰)

علمای پادشها از در چون توکریم دست تبی باز نگردد گدا

(وقfnامه)

شاهاب مدحت تو خرد را مجال نیست چندانکه در توهم و فکر امتحان کند

(دیران، بیت ۱۵۰۴)

در مدح این ائمه خرد را مجال نیست چندان که در توهم فکر امتحان کند

(وقfnامه)

عقل از صفات ذات جلال تو قاصر است آری مگر ستایش تو عیبدان کند

(دیران، بیت ۱۵۰۵)

چون عقل از بیان ثناشان مقصراست شرح مناقب همه هم غیبدان کند

(وقfnامه)

ایمن شود ز نکبت دوران روزگار آن کس که اعتصام بدین خاندان کند

(دیران، بیت ۱۵۰۸)

ایمن شود زفته دوران روزگار آن کس که اعتصام بدین خاندان کند

(وقfnامه)

و این برگ سبزی است به نشان سپاس، نثار روان پاک شاعر عزلتگزین و مناقبگوی پاک اعتقاد محمدبن حسام خویسی، امید است که محققان را سودمند باشد.
